

[Kalnæs]

unge arbejdsledige opnås dels isolering med påfølgende energibesparelser og besparelser på betalingsbalancen, dels uddannelse til et erhvervsområde, hvor der er rigeligt med arbejde og mangel på velkvalificeret arbejdskraft. Det er afgørende, at projekterne i høj grad udformes med henblik på uddannelsen, hvorfor det formentlig vil være hensigtsmæssigt at inddrage de lokale specialarbejderskoler i projekterne.

Til slut skal bemærkes, at sådanne kombinerede arbejds- og uddannelsesprojekter inden for bl.a. isoleringsområdet er foreslået af konsulent Johannes Bremer, hvis forslag har fået kraftig opbakning fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, LO, Metalarbejderforbundet, SID, Kvindeligt Arbejderforbund m.fl.

Endelig er der i regeringens beskæftigelsesplan for 1981 afsat 180 mill. kr. netop til statslig støtte til beskæftigelsesarbejder samt et lignende beløb til uddannelse. Desuden har kommunerne afsat betydelige beløb hertil.

Besvarelse (3/6 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Efter de gældende regler er initiativet til at iværksætte beskæftigelsesprojekter for blandt andet unge ledige og til at give jobtilbud til langtidsledige, der ikke kan gives jobtilbud i den private sektor, placeret i kommunerne. Med hensyn til beskæftigelsesarbejder er det arbejdsformidlingskontorerne, der efter indhentet udtalelse fra arbejdsmarkedsnævne, hvor blandt andet kommunerne og arbejdsmarkedets parter er repræsenteret, træffer afgørelse om, hvilke arbejder der skal iværksættes med tilskud. Der er således i alle tilfælde tale om, at initiativet er overladt de myndigheder og personer, der kender de lokale forhold og behov bedst.

Jeg er enig med spørgsmålsstilleren i de fordele, der, som det er beskrevet i begrundelsen for spørgsmålet, vil kunne være ved at iværksætte isoleringsprojekter i kommunale bygninger, men jeg føler mig overbevist om, at kommunerne, der kender de lokale forhold og behov bedst, også er opmærksomme herpå, og jeg finder derfor ikke behov for at foreslå kommunerne at igangsætte beskæftigelsesprojekter af den i spørgsmålet nævnte art.

Spm. nr. 890

Til *landbrugsministeren* (29/5 80) af:

Grove (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre, såfremt Frankrig indfører nationale støtteordninger til fransk landbrug?«

Begrundelse

Dansk landbrug taber i dag over 100 mill. kr. om måneden, fordi landbrugsforhandlingerne inden for EF ikke er bragt i orden. Samtidig pålægger regeringen dansk landbrug særskatter, der yderligere vanskeliggør dansk landbrugs situation. Alt i alt må man konstatere, at dansk landbrug er væsentlig ringere stillet end fransk landbrug, som nu tilmed efter foreløbige oplysninger skal favoriseres med støtte fra den franske stat.

Hvornår vågner den danske regering op af sin tornerosesøvn og erkender, at skal dansk landbrug overleve, skal der føres en effektiv landbrugspolitik, som giver landbruget overlevelsesmuligheder og ikke kun nye byrder?

Besvarelse (4/6 80):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Den franske regering har i et aide-mémoire, afleveret den 19. maj 1980, tilkendegivet, at såfremt der ikke inden den 30. maj var fundet en endelig løsning på spørgsmålet om landbrugspriserne, ville den lade de nationale franske landbrugspriser for mejeriprodukter og oksekød stige svarende til det, der blev opnået enighed om på landbrugsministrenes rådsmøde i Luxembourg den 27.-28. april.

Fra fransk side blev det understreget, at der var tale om midlertidige bevaringsforanstaltninger, som ville ophøre den dag, de nye priser trådte i kraft, samt at man på længere sigt måtte afvise at lade de fælles prisforhøjelser erstatte med nationale foranstaltninger.

Indførelsen af nationale støtteordninger er i strid med principperne i den fælles landbrugspolitik, og fra dansk side blev det påtænkte franske initiativ derfor stærkt beklaget.

På grund af den britiske sammenkædning af landbrugs- og budgetspørgsmålene har forudsætningen for at løse problemet vedrørende landbrugspriserne derfor været, at man nåede til enighed i budgetspørgsmålet.